

Paulus Iouius Episcopus Nu-

CERINVS HENRICO GAL-

LIAE DELPHINO,

S. P. D.

VVM ad Nicæam in spem exoptatæ pacis adductus Carolo fratri tuo Vicecomitum origines & principatus initia breui commentario me perscripturum promississem, nihil inde mihi antiquius fuit, quàm ut id quod susceperam mature perficerẽ.

Arbitrabar enim non multo post futurum, ut is summæ spei adolescens cum optimo iure suo, tum præclara Cæsaris Augusti liberalitate, Cisalpinæ Galliæ imperio potiretur. Quamobrem non modo mihi honestum sed illi etiam maxime decorum atq. iucundum fore prouidebam, si tantorum principum res gestæ in arctum uolumen referrentur. Nam eos bellica laude & magnificentia operum, & splendore uitæ, cum clarissimis Græcorum & Romanorum comparari posse sine controuersia iudicamus. Ab hac uos nobilissima stirpe maternum genus regiæ Valfiorum domui insertum deducitis, unde hæc uobis Mediolanensis regni hæreditas petitur. tot cruentis iactata litibus, nec ullis unquàm immitis fortunæ terroribus intermissa. Regnauère autem ex hac illustri familia duodecim Principes, centum & septuaginta annis, tot enim sunt ab Othone ad Philippum, in quo principum progenies defecit, quum is sine legitima prole decesserit. Cæterum confecto libro quum offerendi huius muneris uotum, nouus ex uiolatis induciis renati belli tumultus aliquandiu fefellisset, tandem id totum Carolus ipse atroci fato nobis ereptus interrupit, grauiore quidem nostro luctu, quòd

A iiii